

[322639023_A_Global_Review_of_Public_Private_Partnerships_Trends_and_Challenges_for_Social_Infrastructure](#). – DOI: [10.1051/matecconf/201814706001](#). [англ.].

9. Ostrom E. Beyond markets and states: Polycentric governance of complex economic systems // American Economic Review. – 2010. – Vol. 100, № 3. – P. 641–672. – URL: <https://www.aeaweb.org/articles?id=10.1257/aer.100.3.641>. [англ.].

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В УМОВАХ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ У ВСІХ ЇЇ ФОРМАХ І ВСЮДИ

Бірюшов Дмитро Михайлович

здобувач освітньо-наукової програми доктора філософії за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» кафедри публічного управління та адміністрування Національного лісотехнічного університету України.

Проблема бідності у сучасному світі є однією з найгостріших соціально-економічних викликів. Згідно з Ціллю сталого розвитку №1 ООН, головною метою глобальної спільноти є подолання бідності у всіх її формах і всюди. Для України ця проблема набула особливої актуальності у контексті післявоєнної відбудови, втрати економічного потенціалу, внутрішнього переміщення населення та необхідності відновлення критичної інфраструктури. У цих умовах державно-приватне партнерство (ДПП) виступає ефективним інструментом залучення інвестицій, модернізації економіки та підвищення якості життя населення.

Теоретико-правові засади державно-приватного партнерства. Державно-приватне партнерство визначається як форма довгострокової співпраці між державним і приватним секторами, спрямована на реалізацію проектів суспільного значення. Основними принципами ДПП є розподіл ризиків, взаємна відповідальність, забезпечення суспільної вигоди та підвищення ефективності

управління ресурсами. У контексті боротьби з бідністю ДПП може сприяти створенню робочих місць, покращенню доступу до базових послуг (освіта, охорона здоров'я, житло, інфраструктура), а також розвитку місцевих громад.

Міжнародний досвід застосування ДПП для подолання бідності. Досвід багатьох країн свідчить, що ДПП є ефективним механізмом соціально орієнтованого розвитку. Наприклад, у Кенії реалізовано проект модернізації водопостачання через модель ДПП, що забезпечив доступ до чистої води понад 500 тис. осіб у сільських громадах. У Бразилії використання концесійних угод у сфері освіти дозволило підвищити якість освітніх послуг у віддалених регіонах. Як зазначає Zakari (2023), ефективність таких проектів залежить від прозорості процедур, участі громад та наявності чітких соціальних індикаторів (DOI:10.47941/ijdcs.2170).

Державно-приватне партнерство в Україні: сучасний стан та потенціал. В Україні розвиток ДПП регулюється Законом України № 7508 від 19 червня 2025 року, який удосконалює механізми взаємодії між державою та приватними партнерами. Закон розширює можливості для фінансування соціально значущих проектів, запроваджує прозорі процедури конкурсного відбору та передбачає участь міжнародних фінансових інституцій.

У контексті подолання бідності в Україні ДПП має великий потенціал у таких сферах, як житлове будівництво для внутрішньо переміщених осіб; відновлення медичної інфраструктури (модернізація лікарень і поліклінік); розвиток транспортних коридорів та логістичних хабів; впровадження проектів у сфері енергоефективності та відновлюваної енергетики. Наприклад, проект модернізації портів міст Херсона і Скадовська, реалізований за участі приватних інвесторів, створив понад 500 нових робочих місць і сприяв розвитку місцевих громад (APP-Ukraine, 2024).

Соціальний ефект та індикатори успіху ДПП. Ефективність ДПП у подоланні бідності проявляється через покращення доступу до базових послуг, створення робочих місць і підвищення рівня життя. Згідно з даними Світового банку, станом

на 2024 рік понад 29% населення України проживає нижче межі бідності, тому реалізація масштабних ДПП у соціальній та інфраструктурній сферах є критично важливою. Додатковим позитивним ефектом є формування людського капіталу, підвищення конкурентоспроможності регіонів і зменшення соціальної нерівності.

Висновки

Державно-приватне партнерство є стратегічним інструментом для забезпечення сталого розвитку України та подолання бідності у всіх її формах. У післявоєнний період воно набуває особливого значення як механізм залучення інвестицій, модернізації інфраструктури та підвищення соціальної стійкості держави. Подальший розвиток Державно-приватного партнерства потребує ефективного правового регулювання, гарантій прозорості, участі громад та підтримки міжнародних партнерів.

Список використаних джерел:

1. Закон України № 7508 від 19 червня 2025 року «Про внесення змін до законодавства України про державно-приватне партнерство та концесії». Верховна Рада України. URL: <https://pppagency.gov.ua/the-verkhovna-rada-has-finally-adopted-draft-law-no-7508-which-amends-legislation-on-public-private-partnership-ppp/>
2. Andrew Zakari (2023). Public-Private Partnerships (PPPs) and Their Effectiveness in Alleviating Poverty. International Journal of Developing Country Studies. DOI:10.47941/ijdc.2170
3. APP-Ukraine (2024). Проекти державно-приватного партнерства в Україні. URL: <https://appu.com.ua/en/ppp-projects/>
4. Світовий банк (2024). Оцінка рівня бідності в Україні після повномасштабного вторгнення РФ. URL: <https://www.pravda.com.ua/eng/news/2023/05/01/7400140/>
5. Deloitte Ukraine (2025). Нові правила ДПП: аналітичний огляд законодавчих змін. URL: <https://www.deloitte.com/ua/en/services/tax/perspectives/tax-and-legal-alert-2025-07-03.html>